

[Jette Pors]

Jeg er enig i, at de økologiske balanceproblemer er store, og jeg er enig i, at vores natur ikke skal smadres, men tværtimod værnes. Men jeg er ikke enig i fremgangsmåden. Lad os nu være så realistiske, at vi siger fra, når der forurenes, uanset hvem der gør det, men lad være med at svække industrivirksohederne skåret over én kam. Det har i hvert fald intet at gøre med realisme, og vi kan ikke støtte de to beslutningsforslag.

Lysholm Christensen (KRF):

I Kristeligt Folkeparti har vi af og til været i samme situation, som SF er i i øjeblikket, nemlig at man fremsætter et beslutningsforslag, som regeringen erklærer sig meget positiv over for. Den har mange gode kommentarer og lovord tilovers for forslaget, men så slutter det med, at den desværre ikke kan støtte det. Så det har vi i hvert fald tilfælles med SF i dag.

Det, vi her har fået forelagt, griber ind i flere ministerier. Jeg skal ikke kommentere det i enkeltheder, men jeg vil gerne lige henlede opmærksomheden på miljøområdet.

Det er jo enhver bekendt, at Kristeligt Folkeparti har været stærkt engageret på den front igennem en årrække, og i den tidligere miljøministers tid blev der vedtaget mange gennemgribende tiltag på dette område, tiltag, som i øjeblikket er ved at blive ført ud i livet af den nuværende miljøminister. Måske er arbejdet i Miljøministeriet ikke så synligt i øjeblikket, som det var tidligere, men vi er ikke i tvivl om, at der bliver gjort et godt stykke arbejde. Når det gælder miljøområdet i de foreliggende forslag – hvor der er så meget godt i gang – har vi derfor lidt vanskeligt ved at se, at det skulle være nødvendigt med dette yderligere tiltag, som SF foreslår. Vi underkender bestemt ikke de gode intentioner, og vi er helt enige deri, men samtidig må vi så sige, at vi glæder os over, at der allerede er så meget godt i gang, og vi vil gerne afvente resultaterne af dette arbejde, før vi medvirker til nye initiativer på området.

Vi er også enige i, at Danmark har nogle muligheder, når det gælder miljøteknologi. Vi har virksomheder, som er meget opmærksomme og meget dygtige på dette område, og de gør sig allerede gældende. Men også her må vi sige, at der allerede er muligheder for støtte fra offentlige midler, når det gælder udvikling af ny miljøteknologi, og det glæder vi os over.

Vi er i øvrigt af den opfattelse, at vort driftige erhvervsliv selv vil vide at udnytte disse muligheder, hvor der er et marked, hvor der er nogle muligheder for eksport, for afsætning af gode produkter. Dem tror jeg det dygtige danske erhvervsliv vil vide at udnytte.

Derfor er det egentlig med beklagelse, jeg må sige til SF, at vi er meget enige i intentionerne, men at vi ikke er enige i, at vi skal tage dette skridt på nuværende tidspunkt.

Rahbæk Møller (SF):

Når man læser regeringens handlingsplan for miljø og udvikling, så er den jo fuld af tale om behovet for tværsektorielt samarbejde, for at inddrage miljø- og arbejdsmiljøhensyn i alle ministerier. Bare for at tage et enkelt citat står der på side 83: »Inden for Arbejdsministeriets, Industriministeriets og Miljøministeriets område bør indsatsen på det miljøteknologiske område i bred forstand styrkes.« Det mener jeg er en helt rigtig betragtning. Men et af vores problemer er, at når vi læser den rapport, som jo er fuld af gode betragtninger – fuld af dem – så er den ofte lidt tynd på handlingssiden. Specielt når det drejer sig om at inddrage miljøhensyn i Industriministeriets arbejdsområde, er den usædvanlig tynd.

En af vores væsentligste intentioner med beslutningsforslagene er at udfylde det behov, som vi klart ser. Vi ved f.eks., at vi om kort tid får en industripolitisk redegørelse. Der går rygter om – jeg ved ikke, om rygterne er sande – at redegørelsen bl.a. vil handle om behovet for at styrke forskningen, og at man til det formål vil afsætte 600 mio. kr. til nogle tilskud til at styrke forskningen.

Jeg ved som sagt ikke, om det er rigtigt, men det er rigtigt, at der er behov for at styrke forskningen. Men i stedet for at slå ind på tilskud og lign. var det mere nærliggende at tage udgangspunkt i det, der hedder udviklingskontrakter, og udbyde udviklingskontrakter massivt netop på områder som miljø og arbejdsmiljø. Det er det, vi mangler. Det er det, vi ikke har set.

Vi ved fra udlandet, at noget af det bedste til at styrke erhvervslivets udvikling og forskning er udviklingskontrakter. Desværre har vi mest set det på det militærteknologiske område, men midlet kan sagtens bruges også på det område, vi snakker om i dag. Det viser sig endda – det er der flere redegørelser der viser – at vi har særli-